

OD REDAKCJI

Maryjny Adwent

W adwentowym przygotowaniu na przyjście Pana towarzyszy nam Niepokalana Matka. Od wieków Adwent tak na Wschodzie, jak i na Zachodzie posiada szczególnie rys Maryjny. Liturgia syro-antiocheńska Matce Bożej poświęca II i III niedzielę tego okresu, w czytanych tekstach przypominając zwiastowanie i nawiedzenie. Liturgia chaldejska wspomina te wydarzenia w II niedzielę. W liturgii ormiańskiej prawdziwym świętem Maryjnym jest wigilia Narodzenia Pańskiego. W liturgii ambrozjańskiej Matce Bożej poświęcona jest ostatnia niedziela Adwentu, zaś liturgia starohiszpańska, zwana mozarabską, w kalendarzu liturgicznym ma Maryjną uroczystość oczekiwania w dniu 18 grudnia.

W pierwszym okresie rozwoju liturgii rzymskiej nazywano okres Adwentu „czasem Maryi”. Teksty liturgiczne wspominają Matkę Pana. To w tym okresie wierni obrządku rzymskiego gromadzą się na Mszach roratnich, obchodzą uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, w tekstach liturgicznych wspominają i Zwiastowanie, i Nawiedzenie, w modlitwach i pieśniach zwracają się do Matki Boga i ludzi.

Matkę Pana w Liturgii Godzin wspominają hymny i antyfony Godziny w ciągu dnia obu części Adwentu, zaś II prefacja adwentowa podkreśla, że Chrystusa Pana „przepowiadali wszyscy Prorocy, Dziewica Matka oczekiwała z wielką miłością”.

Papież Paweł VI w adhortacji apostolskiej *Marialis cultus* (2.2.1974) pisał: „Wierni, którzy ducha adwentu z świętej liturgii wprowadzają w swoje życie, rozważając niewypowiedzianą miłość, z jaką Dziewica-Matka oczekiwała Syna, zostają skłonieni do tego, że obierają Ją sobie za wzór i są gotowi wyjść naprzeciw nadchodzącemu Zbawicielowi «czuwając na modlitwie i radując się w swoich uwielbieniach». Chcemy również w liturgii adwentu zwrócić uwagę na to, że połączenie oczekiwania mesjańskiego i oczekiwania chwalebne przyjscia Chrystusa z pełnym podziwu wspomnieniem Matki, dostarcza wzoru wspaniałej równowagi w oddawaniu czci. Może to być uważane jakby za normę, celem powstrzymania wszelkiej dążności do oddzielania – jak to ma miejsce w pewnych formach pobożności ludowej – nabożeństwa do Bożej Rodzicielki Maryi od centrum, ku któremu koniecznie trzeba je skierowywać, mianowicie od Chrystusa” (nr 4).

S. Jadwiga Stabińska OSB ap w rozważaniach adwentowych pisze o Maryi: „Ja, taka dyskretna, wprowadzam was w tajniki mojej rozmowy z aniołem. Ja, taka milcząca, poddaję wam ton mojego *Magnificat*. Jest on we mnie echem pozdrowienia anielskiego. Uprzedzi hymn, który Słowo Boże zanuci wkrótce ludzkimi ustami. Chociaż to Słowo rozgorzeje nad światem jak zwyczajna świeca paschalna, nigdy nie zgaśnie we mnie Jego światło” (*Adwent*, Poznań 2000, s. 11).

Obecny numer biuletynu „Anamnesis” w większości poświęcony jest tematyce Maryjnej.

W pierwszym dziale: NAUCZANIE OJCA ŚWIĘTEGO drukujemy List apostolski *Rosarium Virginis Mariae* ogłoszony dnia 16 października 2002 r. Następnie podajemy informacje, gdzie w „L'Osservatore Romano” znajdują się kolejne papieskie katechezy o modlitwie Psalmów.

W dziale: DOKUMENTY STOLICY APOSTOLSKIEJ publikujemy dekrety Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów: Dekret wprowadzający wspomnienie św. Pio z Pietrelciny do kalendarza ogólnego i teksty liturgiczne na to wspomnienie, Dekret zatwierdzający kolektę o bł. Zygmuncie Szczęsnym, Dekret wprowadzający zmiany obchodu św. Apolinarego i św. Sarbeliusza Makhluf w kalendarzu diecezji polskich oraz Dekret ogłaszający bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego patronem harcerzy polskich.

Dział: NAUCZANIE BISKUPÓW O LITURGII zawiera dekret arcybiskupa metropolity lubelskiego Józefa Życińskiego w sprawie Komunii świętej pod dwiema postaciami.

Obszerna jest część biuletynu zatytułowana: FORMACJA LITURGICZNA. Publikujemy tu materiały z Sympozjum dla osób konsekrowanych nt. „Miejsce kultu Maryjnego w życiu konsekrowanym”. Jest tu wprowadzenie, referaty i podsumowanie. Referaty na podane tematy wygłosili: ks. Krzysztof Konecki, „Akcenty Maryjne w «Obrzędach profesji zakonnej» i «Obrzędach konsekracji dziewic»”, ks. Józef Górzyński, „Myśli przewodnie «Zbioru Mszy o Najświętszej Maryi Pannie» ze szczególnym odniesieniem do życia konsekrowanego”, ks. Bogusław Nadolski TChr, „Maryja modelem uczestniczenia w Najświętszej Ofierze Jezusa Chrystusa”, ks. Józef Sroka, „Pobożność Maryjna w «Dyrektorium o pobożności ludowej i liturgii»” i ks. Teofil Siudy, „Najświętsza Maryja Panna a życie konsekrowane”. Nadto publikujemy tu dwa artykuły o tematyce Maryjnej: ks. Zdzisława Jańca, „Kult Maryi w Piśmie Świętym, Mszy świętej i Liturgii Godzin” oraz ks. Piotra Gregera, „Kult Maryjny w Polsce jako jedna z form pobożności ludowej”.

Jest także w tym numerze biuletynu dział: ZAGADNIENIA HOMILETYCZNE, a w nim artykuł ks. Leszka Szewczyka „Homilia jako akt liturgiczny”.

Wśród INFORMACJI czytelnik znajdzie następujące sprawy: informacja o nowym prefekcie Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, „Sprawozdanie z XXXVIII Seminarium Wykładowców Liturgiki” oraz „Uwagi na temat asystowania diakona przy zawieraniu małżeństwa”. Znaleźć też można informacje o publikacjach z liturgiki wydanych w ostatnim czasie.

Obecny numer biuletynu zamykają krótkie wzmianki o zmarłych liturgistach, których pogrzeby odbyły w dniu 8 października 2002 r. Byli to ks. prof. Theodor Maas-Ewerd i ks. prof. Achille Triacca SDB.

Bp Stefan Cichy

Katowice, dnia 16 listopada 2002 r.